

BIBLA – Pjesa 2

Bibla, libri që ndryshoi botën

Gëzohem që je bashkuar sot me këtë festim.

Tani është pjesa jonë, ta çojmë lajmin e mirë te njerëzit që na rrethojnë dhe përtej.

Sa Bibla ke dhuruar këtë javë ti?

Ku e lamë javën e shkuar? Pamë nga Zanafilla 1-11, njeriu e kaloi cakun që i ishte caktuar.

Dhe theksuam tre gjëra për të mbajtur mend:

*Nuk ka asnjë si Perëndia

*Mekati të çon në vdekje

*Fajin e kemi ne.

Dhe si mbyllen këto kapituj?

*Njeriu nuk mori atë që meritonte, mori atë që kishte nevojë: faljen e Perëndisë, mëshirën e Tij. Edhe pse nuk e meritojmë, Ai nuk na trajton si e meritojnë mëkatet tona por na jep falje, mëshirë dhe hirin e Tij. Si të...

Psalmi 145:8-9 *“Zoti është i dhembshur dhe mëshirplotë, i ngadalshëm në zemërim dhe i madh në mirësi. Zoti është i mirë me të gjithë dhe plot dhembshuri për të gjitha veprat e tij.”*

Këto janë fjalë të vërteta, se ndryshe s’do kishim shpresë, ndryshe do ishim zhdukur të gjithë.

Kush e mban mend atë skicën që bëmë javës së kaluar, cili është mesazhi i plotë i Biblës?

E para është: **Perëndia dhe Krijimi i Njeriut në Eden.** Kjo është pjesa super, Perëndia krijoi çdo gjë në 6 ditë, krijoi kopshtin e përsosur, krijoi Adamin me Evën, çift i përsosur, miqësi e përsosur me Perëndinë.

Ky është fillimi.

E dyta është: **Satani dhe mëkati hyjnë në botë.** Këtu fillon dhe bëhet e shpifur, se hyri mëkati. Gjarpri mashtroi gruan, gruaja ftoi burrin dhe çdo gjë e përsosur u prish. Sëmundje, gjemba, u nxorrën nga kopshti i përsosur, u prish, u thye miqësia e tyre me Perëndinë.

E treta është: **Përmbytja e botës me ujë.** Ligësia e njeriut u rrit shumë, kemi Noeun dhe arkën me çiftet e kafshëve që shpëtojnë. Gjithë të tjerët vdesin.

E katërta është: **Qeverisja e botës në një vend.** Kjo njihet si kulla e Babelit. U mblodhën në një vend të gjithë, ishin vetë të parët. “Jemi vetë zot të vetes.”

Perëndia ngatërroi gjuhët dhe njerëzit shpërndahen nëpër botë.

E pesta është: **12 Fiset e Izraelit, populli i zgjedhur i Perëndisë.** Nga Abrahami formohet kombi i Izraelit. Për shkak të ligësisë dhe mëkatit, bota është e ndarë nga Perëndia dhe Ai zgjedh për vete një popull që ta përfaqësojë atë. Nga Abrahami fillon plani i shpëtimit të mëkatit nga Perëndia. Dheeee... e gjitha **kulmon me ardhjen e Jezu Krishtit**, e gjejmë te 4 ungjijtë, Mateu, Marku, Luka, Gjoni.

Perëndia plotësoi Besëlidhjen e Vjetër për të filluar një Besëlidhje të re me Jezu Krishtin.

Shiko si del barazimi me 5 ngjarjet e Besëlidhjes së Vjetër të plotësuara me Besëlidhjen e Re...

E Para është: **12 fiset e Izraelit, populli i zgjedhur = 12 dishepujt, Kisha, populli i zgjedhur i Perëndisë.** E gjen te libri i Veprave të Apostujve fillimin e kishës.

Por ja si lidhet me Abrahamin...

Zanafilla 12:1 *“Por Zoti i tha Abramit: “Largohu nga vendi yt, nga të afërmit e tu dhe nga shtëpia e babait tënd, dhe shko në vendin që do të të tregoj.”*

Zanafilla 12:2 *“Unë prej teje do të bëj një komb të madh, do të të bekoj dhe do ta bëj të madh emrin tënd, dhe ti do të jesh një bekim.”*

Zanafilla 12:3 *“Dhe unë do të bekoj të gjithë ata që do të të bekojnë dhe do të mallkoj ata që do të të mallkojnë, te ti do të jenë të bekuara tërë familjet e tokës”.*”

TË GJITHË, çfarë do të thotë të gjithë, që nga Isaku, Jakobi, 12 fiset e Izraelit, Davidi, gjithë Besëlidhja e Vjetër deri te Jezusi. Çfarë kuptimi ka TË GJITHË për ne?

Te Veprat, kapitulli 3, ndodh fillimi i kishës së parë, popullit të zgjedhur të Perëndisë. Jezusi në këtë pikë është ringjallur, iu shfaq shumë njerëzve, është ngritur në qiell dhe tani Fryma e Shenjtë ka rënë mbi ata që besojnë Jezusin si Zot dhe Shpëtimtar.

12 dishepujt janë të pranishëm në Veprat, kapitulli 3, dhe Pjetri flet për shpëtimin që na jep Perëndia, dhe po e gjete, ku e fillon? E fillon me Zanafillën 12, me Abrahamin.

Veprat 3:24-25 *“Gjithashtu të gjithë profetët, të gjithë ata që kanë folur qysh nga Samueli e këtej, i kanë shpallur këto ditë. Ju jeni bij të profetëve dhe të besëlidhjes që bëri Perëndia me etërit tanë, duke i thënë Abrahamit: “Dhe në pasardhësit e tu do të bekohen të gjitha kombet e dheut”.*”

Shiko, lidhja bëhet me Abrahamin. I bie që nuk e kuptojmë dot fillimin e kishës nëse nuk e kuptojmë mirë historinë e Abrahamit.

Veprat 3:26 *“Perëndia më së pari, mbasi e ringjalli Birin e tij Jezusin, jua ka dërguar juve që t’ju bekojë, duke larguar secilin nga ju nga paudhësitë e tij.”*

Historia e Biblës është një histori e lidhur bashkë. Do të të nxisja që të lexoje Veprat 7, kur Pjetri predikon përsëri dhe bën të njëjtën gjë, e fillon historinë me Abrahamin, i cili e la vendin e tij për të shkuar te toka e premtuar.

Edhe pse Sara nuk lindi dot, Abrahami i besoi premtimit të Perëndisë.

Në fund të Veprave 7, Pjetri u thotë, “por ju e vratë të drejtin, Mesian që erdhi në tokë. Jezusi e la veten në duar të njerëzve që e kryqëzuan.”

Siç e thashë, nuk mund ta tregosh historinë e shpëtimit pa e filluar me Abrahamin.

Galatasve 3:6-7 “Kështu Abrahami "e besoi Perëndinë, dhe kjo iu numërua për drejtësi"; Ta dini, pra, se ata që janë nga besimi janë bij të Abrahamit.”

Slide Galatasve 3:8 “Dhe Shkrimi, duke parashikuar se Perëndia do t'i shfajësonte kombet me anë të besimit, ia dha më përpara Abrahamit lajmin e mirë: "Të gjitha kombet do të bekohen në ty".”

Shiko sa bukur, lajmi i mirë së pari iu dha Abrahamit.

Shiko se si lidhet gjithë Shkrimi.

Pastaj bëhet lidhja me katër ngjarjet e tjera që pritet të vijnë.

E dyta është: **Rend i Ri Botëror, qeverisja e botës në një vend, me kullën e Babelit.** A duket sikur bota po shkon drejt kësaj çdo vit e më shumë?

Kjo kohë akoma nuk ka ardhur, kështu që sot jemi në kohën para fazës së dytë. Mes kishës dhe kësaj.

E treta është: **Gjykimi i botës dhe shkatërrimi i saj.** Te Noeu, bota u gjykua me ujë; në këtë pikë bota do të gjykohet me zjarr dhe shuhet e tëra.

E katërta është: **Satani dhe mëkati dalin.** Satani, që ishte Luciferi, kryengjelli, hyri në botë dhe fton njerëzit në mëkat, që të largohen nga Perëndia dhe të kundërshtojnë Perëndinë. Por tani, hidhet përherë në liqenin e zjarrit, në ferr. Dënim i përjetshëm për të, mbaron cikli i tij.

E pesta është: **Perëndia dhe Njeriu në Qiell.** Në kopshtin e përsosur. Dhe në këtë pikë çdo gjë ka bërë ciklin e plotë deri këtu. Jemi në Qiellin e ri dhe Tokën e re.

Sot do të ndalojmë te Zanafilla 12, për të parë 3 premtime që Perëndia i jep Abrahamit.

*Do të bëj një komb të madh

*Do të të jap një vend të madh

*Nga ty do të vijë Mesia

Dhe pastaj nga ky moment ngjarjet rrjedhin sipas këtyre tre premtimeve.

Nga Abrahami te Moisiu (nga 2000 P.K. deri 1.400 P.K., 600 vjet kohë)
Perëndia formon një komb të madh.

Do të Bëj një Komb të Madh

Ky ishte premtimi i parë. Tani, si ndodhi kjo gjë, se Sara nuk lindte dot. Para se të bëhej një shumë e madhe, që pastaj të bëhej një komb, duhet të kishte një fillim.

Shiko, Perëndia premtoi dhe kjo nuk kthehej më, do të ndodhte. POR dhe presionet njerëzore ishin reale.

Perëndi, kur do të ndodhë, kur do të plotësohet premtimi, se vdiqa, po kalojnë vitet, jam në shumë presion. Se më shohin fqinjët me habi, “Ho më, kur mo, shkove 100 vjeç dhe s’ke një fëmijë.”

Do të Jap një Vend të Madh

Premtimi i dytë fillon nga Jozueu, që kaloi i pari lumin Jordan dhe filloi i pari pushtimin e tokës së premtuar deri te Davidi që e stabilizoi Izraelin me kufinj, që i bie nga 1.400 Para Krishtit deri në vitin 1.000 (400 vjet për të marrë gjithë tokën e premtuar dhe për të plotësuar premtimin e dytë).

Ne tani e kemi kollaj të flasim për këto gjëra, se për 2 minuta kaluam 2 mijë vite. POR kur je duke i jetuar këto vite ditë pas dite, bëhet e vështirë puna. U formua shteti i Izraelit, por atyre iu pakësohej besimi herë pas here te premtimet e Perëndisë, sa që një moment ata e humbën tokën e premtuar, pushtohen nga Babilonia që i merr në mërgim si skllëvër dhe pastaj rikthehen me 3 grupe të ndryshme në tokën e premtuar. Ndërkohë po afrohej koha që të përmbushej ardhja e Jezusit në tokë.

Nga ty do të vijë Mesia

Ky ishte premtimi i tretë. Lajmërohet ardhja e Jezusit nga engjëlli Gabriel, Maria, pasardhëse e Abrahamit, sjell në jetë Jezusin. Dhe aty fillon Besëlidhja e Re që Perëndia stabilizon me ne.

Prit një çikë, që te Zanafilla 12, Perëndia i premtoi Abrahamit, “Unë do të të Bekoj Ty!”

Ky është një premtim i madh, kush nuk do një jetë të bekuar?!

Të gjithë e synojmë dhe e dëshirojmë, përpiqemi që të kemi një jetë sa më të bekuar.

Perëndia i tha Abrahamit, “Unë do e bekoj jetën tënde nëse ti ke **BESIM** tek Unë; shumëfish do e gjesh jetën, nëse ndjek Perëndinë.” Por çfarë do të thotë të besosh?

Të Ndjekësh & Të Presësh = Besim

Ndiq dhe Prit = besim, baraz me jetë të bekuar.

Çfarë është jeta e bekuar aman? Si na shitet së pari, çfarë na thotë social media, çfarë po ndjekin VIP-at, jeta e të cilëve promovohet kaq fort? Se ajo duhet të jetë e tillë?

Kanë lekë, kanë gjëra, kanë famë, kanë miliona followers, kanë mijëra likes dhe komente.

Janë ndarë Bill Gates dhe Melinda, gruaja e tij; tani kanë hall si do ndajnë lekët, se kanë miliarda \$. Kurse pjesa tjetër e botës thotë, atë hall pacim.

Dhe po flitet aq shumë për lekët sa që nuk ia ndjen kujt për divorcin. Dhe njerëzve iu duket normale.

Sepse vlerë kanë më shumë lekët, nuk ka familja.

Dhe ja ku jemi ne sot, njohim historitë e VIP-ave më shumë se sa njohim historinë e Abrahamit. E dimë ku e ka origjinën Noizy, ku e ka lokalit, dyqanin, këngët...

Dimë ku e pinë kafën influencers tanë të preferuar.

Por nga jeta e Abrahamit pak dimë.

Dhe kjo pjesë e njerëzve, kur arrijnë majën, kuptojnë që nuk është aq qëllimi i jetës. Jeta nuk ka vetëm kaq.

Çfarë bëri Abrahami? Ai ndoqi edhe priti. Në fillim ai e ndoqi Perëndinë. Ja si thuhet te...

Zanafilla 12:4 “*Atëherë Abrami u nis siç i kishte thënë Zoti... vargu 5 ...u nisën për të vajtur në vendin e Kanaanëve.*”

Kaq? Po, po, kaq. Pse ndalova tek këto folje, “u nis,” “u nisën,” “për të vajtur”.

Tregon veprim, “u larguan” nga aty ku ishin. Nuk tha: “Po, e di çfarë duhet bërë, po kismet.” Ai tha: “E di çfarë duhet bërë dhe po çohem ta bëj tani.”

Të ndjekësh Perëndinë, kështu është, ti nisesh, largohesh nga disa gjëra dhe fillon të bësh diçka të re. Largohesh nga modeli i vjetër i jetës që kishe, largohesh nga disa mendime që kishe në kokë. Largohesh nga stili i jetës që nuk e nderon Perëndinë. Duhet të lësh disa gjëra, që të marrësh jetën e re që të jep Perëndia. Të nisesh me Perëndinë dhe të largohesh nga ajo që ishe. Abrahami ishte kështu, sepse hoqi dorë, u nis drejt jetës së re, e la jetën e vjetër. Për ne, ja lista e gjërave nga të cilat duhet të largohemi:

Galatasve 5:19-21 “*...kurorëshkelja, kurvëria, ndyrësia, shturja, idhujtaria, magjia, armiqësimi, grindjet, xhelozitë, meritë, zënkat, përçarjet, tarafet, smira, vrasjet, të dehurit, grykësia dhe gjëra të ngjashme me këto...*”

Le të nisemi drejt këtyre gjërave të tjera, po te Galatasve:

Galatasve 5:22 “*...dashuria, gëzimi, paqja, durimi, mirëdashja, mirësia, besimi, zemërbutësia, vetëkontrolli.*”

Pyetja personale do të ishte:

1. Nga çfarë duhet të largohesh?

2. Çfarë duhet t'i afroshesh?

Në këtë kohë kam dëgjuar sa shumë jeni afruar me Perëndinë, shumë prej jush. Se si Perëndia iu ka folur dhe përdorur në shumë mënyra.

1. Nga çfarë duhet të largohesh?

2. Çfarë duhet t'i afroshesh?

Bashkëjetesa po bëhet stil jete, bëjmë prova ca kohë. Po jetojmë një herë pa u martuar bashkë. Si mund ta trajtosh diçka të bukur që Perëndia ka krijuar, martesën dhe seksin, në një formë të tillë?

Po, do kesh presion, do kesh ftesa për të bërë kompromise gjithë kohës, për të kopjuar, për të vjedhur, për t'ia hedhur dikujt, për të bërë hile në punë, për të fshehur diçka... Gjithë kohës presione. Nga çfarë duhet të largohesh/afroshesh ti sot? Abrahami me Sarën, e kanë pasur këtë sfidë, kush e di sa do të jenë tallur nga të tjerë sepse ata kishin super jetë, ishin të parët e vendit aty ku ishin. Por e lanë dhe ndoqën Perëndinë...

Çfarë do të thotë besim? **Të Ndjekësh dhe Të Presësh.**

Dhe pjesa e pritjes është e vështirë, madje pritja e gjatë rrit tundimin dhe të shtyn në mëkat.

Në një studim që është bërë, ku morën pjesë disa fëmijë, sfida ishte: çdo fëmijë kishte një ëmbëlsirë përpara, kush nuk e hante direkt por priste 15 minuta, do t'i jepej edhe një tjetër. Rezultatet e testit treguan se ata që dolën mirë me testin, janë fëmijët që kanë dalë mirë në shkollë dhe kanë çarë më mirë në jetë, sesa ata që janë ngutur dhe e kanë ngrënë shpejt e shpejt. Prindër, gjithë sy e veshë te ky testi. Iu mëson fëmijëve vetkontroll, do iu bëjë mirë dhe më vonë.

Paska shumë vlerë pritja. Prandaj edhe pritja në Zotin ka shumë vlerë. Por më duket sikur jetojmë në kulturën e mikrovalës; të gjithë i duan gjërat shpejt e shpejt. Abrahami dhe Sara, duhet të prisnin më shumë se 15 minuta; ata duhet të prisnin me vite, në rastin e tyre, 25 vite derisa u bënë me fëmijë. Por derisa ndodhi ajo gjë, ai po përpelitej, ja ta shikojmë te...

Zanafilla 15:2 *“Po Abrami i tha: “Zot, Perëndi, çfarë do të më japësh, sepse unë jam pa fëmijë...”*”

Do të ketë harruar Perëndia? Te ky kapitull, Perëndia bën Besëlidhjen me Abrahamin. Perëndia i tha, “Unë do e mbaj fjalën. Por ti, prit dhe pak.”

Boo, unë e urrej pritjen. Të presësh në radhë, të presësh në trafik, të presësh te marketi, të presësh kamarierin që të vijë për të marrë porosinë.

Kush është tjetër si unë, a e ke vdekje pritjen?

Tregon besim të presësh në bazë të parimeve dhe premtimeve të Perëndisë. Kjo të pjek/maturon me shpirt.

Testi i ëmbëlsirave ishte torturues. Fëmijët ishin 4 vjeç. U testuan 11 fëmijë. Dhe 4 prej tyre e hëngrën ëmbëlsirën në minutën e parë.

Kurse njëri prej tyre, e hëngri pas 11 sekondash.

Kush nga ju është personi që do të priste 11 sekonda? *“Kush pret mor vlla, më mirë, ç’a të ketë tani sesa diçka më e mirë më vonë.”*

Më mirë një vezë sot, apo një pulë më vonë? Vezën more burrë!

Abrahami dhe Sara, e humbën durimin, jo në 11 sekondat e para; priten 15 vjet dhe nuk priten dot më. Sara i dha borxh burrit shërbetoren, Agarin, dhe Abrahami nuk ia prishi gruas, meqë gruaja është bujare, *bjeri qylit*. POR dardha e ka bishtin mbrapa, ajo që dukej si zgjidhje problemi, u kthye në problem me vete dhe solli shumë tensione.

Perëndia nuk e plotëson premtimin kur do ti; Ai e plotëson kur do Ai, kur e sheh Ai kohën e duhur.

Mos e harro këtë:

Ndjekja + Pritja = Besim i vërtetë! Pas 25 vjetësh u plotësua premtimi, kur Abrahami ishte 100 vjeç dhe Sara 90 vjeç. Shiko, ishte koha kur trupi fizik ishte më në formë sesa sot, sepse Abrahami ka jetuar para 4 mijë vitesh nga sot; toka ishte më e pastër. Abrahami jetoj 174 vjeç dhe bëri edhe 6 djem të tjerë më vonë. E them këtë për ndonjë që mund të mendojë, si ia ka dalë Abrahami në atë moshë.

Por Isaku ishte biri i premtimit, nga linja e tij erdhi Jezusi.

Në lidhje me ne, Jezusi na ka thënë, ne ndjekësve të tij, që të presim për qiellin, vendin e përkryer.

Kjo do të thotë ta kemi mendjen aq shumë te gjërat që janë lart, sa që çdo gjë që ndodh këtu poshtë, çdo gjë që bëjmë këtu poshtë, të ketë lidhje, të jetë investim për qiellin.

E përshtatur : Dishepujt i thanë Jezusit: “Jezus, ne kemi dhënë çdo gjë, ne nuk kemi marrë asnjë ëmbëlsirë.” Jezusi iu tha: “Në qiell ju do të keni 100-fish ndaj gjërave që keni lënë për mua në tokë; unë po shkoj t’ju përgatis një vend.”

A e beson ti këtë gjë, apo të duket shumë e largët?

A duket në jetën tënde të përditshme që qielli dhe përjetësia janë në mendjen tënde? Apo të ka zënë frymën e sotmja dhe kërkesat e kësaj bote?

Pjesë e ndjekjes së Jezusit është PRITJA. Si po pret ti? A po e nderon Zotin në pritje?

Që në mëngjes, kur jeta kërkon që ti të vraposh se filloi dita, fillon punët?

A e fillon ditën me kohën me Zotin, duke pritur në Zotin së pari, apo me vrap se u bë vonë? Si thuhet të...

Isaia 40:31 *“Ata që shpresojnë (presin) te Zoti fitojnë forca të reja, ngrihen me krahë si shqiponja, vrapojnë pa u lodhur dhe ecin pa u lodhur.”*

Pres, **së pari** çdo ditë kërkoj drejtimin e Zotit, kaloj kohë me të.

Së pari **çdo javë**, e diela është koha që investoj te kisha ime; investoj nga vetja, bëj diçka, marr diçka.

Nuk ngutem, shpejt se doli dielli të iki në Durrës me vrap, apo është shi, shpejt të iki te TEG-u me vrap.

E diela është dita që adhuroj me familjen time, kisha ime.

Së pari, çdo muaj jap të dhjetën në vendin ku adhuroj.

E nderoj Perëndinë me frytet e para.

Në martesë, dua dy “ëmbëlsira”, sepse pres për kohën e duhur. Në lidhje do pres, në fejesë, me martesë, që lidhja jonë të piqet, të jetë e fortë, jo shpejt e shpejt.

Nëse je beqar, ruaje pastërtinë seksuale, duroje presionin e shokëve të kafesë që mburren se kanë zënë gocën e 10-të.

Presioni bën gjëmën në jetë...

Shembuj: kur diçka me presion solli dëme... tenxhere me presion...

Kur mora makinën e parë, para 16 vjetësh, mu nxehtë dhe hoqa tapën dhe afrova kokën... Presioni i ujit të nxehtë desh më rropi...

Presioni ia prishi tërësinë Abrahamit dhe Sarës; nëse nuk jemi të vëmendshëm, presioni të bën dëme edhe ty, edhe mua.

Nëse nuk mëson si t’ia gjesh anën presioneve të jetës, premtimet e Zotit do të duken koti, të largëta.

“Po hë, kush pret çfarë ka thënë Zoti, kush pret...” Rrite besimin duke u mbështetur te premtimet e Perëndisë.

Besimi = Ndjek Perëndinë + Pres kohën e Tij.

Do ia vlejë munda në fund; shpërblimi do të jetë i madh. Si puna e fëmijëve që presin për ëmbëlsirën. Prindër, nëse fëmija mëson të presë deri në fund që të hajë akulloren, ëmbëlsirën, apo orën që i cakton ti për të luajtur në kompjuter, apo çdo lloj durimi, do të jetë shumë më i zoti në jetë. Të dish të presësh dhe të mos heqësh dorë ka fryte të mira. Gjërat e mira i ndodhin atyre që presin.

Çfarë lloj jete do ti që të kesh: jetë me 1 ëmbëlsirë apo 2? Jetë me besim të pjekur dhe të maturuar, apo pa besim dhe i kontrolluar nga rrethanat e jetës sot?

Le të lutemi.